

[Justitsministeren.]

må det forekomme rimeligt, at man nu også formelt afskaffer den bestående adgang til tvangssterilisation og tvangskastration.

Forslaget, der som nævnt i alt væsentligt er i overensstemmelse med betænkningens lovudkast, har til formål at imødekomme dette behov for revision af de gældende regler. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, samles reglerne om sterilisation og kastration nu i én lov, der omfatter såvel åndssvage som andre og tillige giver udtrykkelige regler om udførelse af sterilisation af rent lægelige hensyn. Kompetencen til at tillade sterilisation foreslås flyttet fra justitsministeriet og sterilisationsnævnet til de samråd, der er tilknyttet de enkelte mødrehjælpsinstitutioner. Indikationerne for foretagelse af sterilisation er i forslaget søgt udformet under hensyntagen til de erfaringer, der i årenes løb er indvundet i forbindelse med administrationen af de gældende regler. Efter forslaget skal der endelig altid foreligge en begæring om foretagelse af sterilisation eller kastration fra den pågældende selv — eller eventuelt hans værge — som forudsætning for at tillade indgrebet eller behandlingen, således at der fremtidig heller ikke formelt vil være mulighed for tvangsmæssig sterilisation eller kastration.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endelig den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om hunde.*

Hundelovens regler om førelse af hunderegistre og om hundeafgift er forskellige i København, Frederiksberg, købstæderne, flækkerne og Marstal og i sognekommunerne. I de førstnævnte kommuner føres hunderegistret af politiet. Afgiften udgør 20 kr. for små hunde og 40 kr. for større hunde; holdes der i en husstand mere end én hund, svares der dobbelt afgift af dem alle. I sognekommunerne føres hunderegistret af sognefogden, og afgiften udgør halvdelen af de førnævnte beløb; holdes der i en husstand kun én hund, er denne dog afgiftsfri.

Den 1. april 1966 er der sket betydelige ændringer i den kommunale inddeling. En række sognekommuner er indlemmet i køb-

stadkommuner, og en række sognekommuner er sammenlagt med købstadkommuner til nye kommuner, der hører under amtskommunen, men er undergivet købstadkommunallovens styrelsesregler.

Disse ændringer medfører, at førelsen af hunderegistret i de hidtidige sognekommuner overgår fra sognefogden til politiet, og at afgiften i disse kommuner fremtidig skal beregnes efter de mere byrdefulde regler, der gælder for købstæderne.

Det er efter min mening uheldigt, at ændringerne i den kommunale inddeling skal medføre disse konsekvenser. Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven, der bemyndiger justitsministeren til at gøre afvigelse fra lovens regler om førelse af hunderegistret og om hundeafgift, for så vidt angår områder, der berøres af ændringer i den kommunale inddeling. Jeg er min mening at benytte denne bemyndigelse til at bestemme, at førelsen af hunderegistret i de hidtidige sognekommuner forbliver hos sognefogden, og at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at afgiften i de hidtidige sognekommuner eller dele af disse skal beregnes efter de regler, der gælder for sognekommuner.

Jeg skal i denne forbindelse pege på, at den årlige hundeafgift næste gang forfalder den 1. januar 1967. Såfremt lovforslaget skal få virkning for denne afgift, må forslaget derfor være gennemført så betids, at kommunalbestyrelserne kan nå inden 1. januar at træffe beslutning om, at afgiften skal beregnes efter de regler, der gælder for sognekommuner.

Jeg skal sluttelig fremhæve, at den løsning af problemerne i forbindelse med ændringer i den kommunale inddeling, som forslaget indeholder, kun er af midlertidig karakter. Det vil være nødvendigt i forbindelse med kommunalreformen at nå frem til en mere varig løsning. Jeg kan i øvrigt oplyse, at spørgsmålet om en almindelig revision af reglerne om hunderegistre og hundeafgift for tiden overvejes i justitsministeriet.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for familiens anliggender (Camilla Larsen-Ledet): Hermed skal jeg tillade

[Ministeren for familiens anliggender.]

mig for det høje folketing at fremsætte forslag til *lov om børnetilskud og andre familieydelse*.

Dette lovforslag blev fremsat af socialministeren i folketingssamlingen 1965-66, men blev ikke gennemført og blev derfor på ny fremsat i tinget efter folketingets åbning i oktober i år, men bortfaldt med opløsningen af tinget.

Det område, som lovforslaget dækker, er nu overført til ministeriet for familiens anliggender, og det er en særlig glæde for mig at kunne indlede min ministergerning med at fremsætte et lovforslag, der i så høj grad, som det her er tilfældet, berører og løser spørgsmål af betydning for familien. Hvor omfattende forslaget er, kan ses af, at dets bestemmelser har betydning for alle familier med børn.

Da der er tale om et lovforslag, som svarer til forslag, der tidligere har været fremsat i tinget, og som nu fremsættes igen umiddelbart efter tingets åbning, har jeg ikke selv haft indflydelse på forslaget bestemmelser, men jeg finder grundsynspunkterne i forslaget rigtige, og jeg har ment det bedst at fremsætte forslaget uændret, for at den drøftelse, som blev påbegyndt i sidste folketingssamling, kan foregå på samme grundlag som sidst. Der har allerede tidligere været fremsat synspunkter, som muligvis kan give anledning til ændring af en og anden bestemmelse, og der vil i folketinget blive fremsat forslag, som måske kan gøre det rimeligt at ændre det forslag, jeg hermed fremsætter. Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg er åben for de synspunkter, der kan komme frem, idet det vigtigste jo må være, at denne nye lov, som søger at samle en række familiepolitiske bestemmelser, bliver så god som muligt.

Jeg skal kort gennemgå forslagets bestemmelser og gøre rede for de ændringer, som forslaget betyder i forhold til de gældende regler.

Et af hovedpunkterne i forslaget er, at reglerne om det almindelige børnetilskud, som i dag findes i skattelovgivningen, overføres til den familiepolitiske lovgivning og dér samles med bestemmelserne om børnebidrag fra forsørgsloven og børnetillæg fra lovene om de sociale pensioner.

Der bliver to former for børnetilskud,

nemlig det almindelige børnetilskud og det særlige børnetilskud. Det almindelige børnetilskud skal efter forslaget ydes til alle børn under 18 år, og bestemmelserne skal ikke — som det er tilfældet efter de gældende regler — undtage dem, der er selvstændigt ansat til skat. Det særlige børnetilskud afløser de nuværende børnebidrag og børnetillæg.

Virksomheden af, at det almindelige børnetilskud flyttes fra skattelovgivningen til en lov om børnetilskud, bliver, at tilskuddet bliver udbetalt kontant til familien, og at udbetalingen begynder kort tid efter fødslen i stedet for som nu i de fleste tilfælde blot fradrages ved indbetalingen af skat og der derfor kan gå et år eller mere, før tilskuddet begynder at løbe.

Børnetilskuddet er i dag 630 kr., hvortil kommer yderligere 350 kr. for børn af enlige forsørgere. Disse beløb foreslås ikke forhøjet. Det vil efter min mening være ønskeligt at yde større børnetilskud til familien, men regeringen finder, at spørgsmålet herom må drøftes i forbindelse med spørgsmålet om en almindelig skattereform. Der sker dog den meget vigtige ændring med hensyn til det almindelige børnetilskud, at det pristalsreguleres. Reguleringen kommer til at ske i samme takt som reguleringen af de sociale ydelser.

Ny i forhold til tidligere er også en regel om, at det forhøjede børnetilskud til enlige også skal gives til børn, hvis forældre begge modtager invalide- eller folkepension. Pensionerne er jo beregnet til pensionisternes egen forsørgelse og bør derfor suppleres med de forskellige former for børnetilskud, så at disse kan dække udgifterne ved børnenes forsørgelse.

Endelig indføres der — ved siden af det almindelige børnetilskud og det forhøjede tilskud til børn af enlige forsørgere — en yderligere forhøjelse af tilskuddet til de enlige forsørgere og pensionister, hvis skattepligtige indtægt ligger under en bestemt grænse, nemlig godt 13.000 kr. Med lavere indtægt stiger børnetilskuddet gradvis indtil yderligere 360 kr. om året for hvert barn.

Det særlige børnetilskud svarer til det såkaldte normalbidrag. Det udgør i dag for faderens vedkommende 1.740 kr. årlig. Det skal som nævnt træde i stedet for børnetillægget til de sociale pensioner og børne-

[Ministeren for familiens anliggender.]

bidrag efter forsorgsloven, nemlig bidraget til enker og enkemænd og visse andre grupper af enlige forsørgere.

Med hensyn til det særlige børnetilskud sker der den vigtige ændring, at det skal udbetales uden hensyn til forældrenes indtægt. Indtægtsgrænsen med hensyn til forskudsvis at få udbetalt normalbidraget er jo ophævet fra 1965, og det har været følt som noget uheldigt, at enker og enkemænd mistede børnetilskuddet, når de selv havde en indtægt af en vis størrelse. Jeg tror derfor, at det er rigtigt at fjerne denne indtægtsgrænse, også fordi den enlige forsørger meget vel kan have særlige udgifter til forsørgelsen.

Med hensyn til udbetalingen af børnetilskud gælder, at det udbetales kvartalsvis og ifølge forslaget normalt skal udbetales til barnets moder. Det har været diskuteret, om det er en rigtig løsning, og jeg går ud fra, at drøftelsen vil fortsætte i det udvalg, der må nedsættes om lovforslaget. Det særlige børnetilskud til pensionister skal dog, som det må være naturligt, udbetales sammen med pensionen og bliver derfor udbetalt månedsvis.

Med hensyn til børnetilskud til pensionister er der i øvrigt foretaget den ændring, at tilskuddet bevares, hvis en pensionist kommer under særforplejning eller optages på alderdomshjem eller plejehjem. I øjeblikket er reglen den, at tilskuddet bortfalder sammen med pensionen, hvad der er uheldigt for den raske ægtefælle, som har barnet hos sig. Foruden de offentlige ydelser til børns forsørgelse har lovgivningen jo regler om forskudsvis udlæg af det bidrag, som en af forældrene skal betale til et barn. Disse regler findes i forsorgsloven, men hører hjemme i sammenhæng med børnetilskuddene og foreslås derfor flyttet til børnetilskudsloven.

Af andre bestemmelser i loven skal jeg fremhæve, at der indføres en moderskabsydelse på 600 kr. til alle kvinder i forbindelse med en fødsel. Denne ydelse afløser mælkehjælpen, som blev indført i 1946. Moderskabsydelsen skal i modsætning til mælkehjælpen ydes til alle kvinder uden hensyn til indtægt.

Børnetilskud og moderskabsydelse kan ikke erstatte en indtægt, som en moder

mister i forbindelse med en fødsel, og det er derfor vigtigt at have regler om en sådan erstatning. For tiden findes reglerne i sygeforsikringsloven, og dagpengeydelse efter denne lov svarer til ydelsen under sygdom. Det er ikke foreslået at ændre størrelsen af dagpengebeløbet, men forslaget går ud på at udvide den kreds af personer, som skal kunne få dagpengeydelsen, til alle, der har lønnet beskæftigelse for andre, idet man dog ser bort fra tjenestemænd, for hvem der gælder særlige regler.

Reglen går ud på, at der skal være ret til dagpenge i 14 uger omkring en fødsel for kvinder, der udfører lønnet arbejde for andre, når de har en vis fastere tilknytning til arbejdsmarkedet. Hvis en kvinde i kraft af sit ansættelsesforhold har en bedre stilling, f. eks. som funktionær, bevarer hun denne stilling, idet loven ikke vil gøre indgreb i bestående lovgivning eller i aftaler, men dagpengeydelsen bliver da anvendt til at nedsætte arbejdsgiverydelsen til kvinden, idet den offentlige ydelse i et vist omfang træder i stedet for arbejdsgiverens. Ved siden af denne regel om dagpenge foreslås indført en forbedring af reglerne for frivilligt dagpengeforsikrede, idet de som offentlig ydelse skal have ret til dagpenge i 4 uger omkring en fødsel. En frivillig dagpengeforsikring kan have stor betydning f. eks. for kvinder, der arbejder sammen med ægtefællen i en fælles virksomhed, og disse kvinder bliver altså bedre stillet efter den ny bestemmelse.

Jeg har kun ønsket at fremhæve de vigtigste af forslagens bestemmelser og vil derfor ikke gå ind på flere enkeltheder. En gennemførelse af forslaget forudsætter ændringer i forskellige love under socialministeriet, og socialministeren vil derfor fremsætte forslag herom.

Som sagt i min indledning er lovforslaget opbygget på det af socialministeren tidligere fremsatte, og jeg vil gerne ved denne lejlighed udtrykke håbet om, at forslaget må blive indledningen til en stærkt forbedret familiepolitisk lovgivning. Ud herfra skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Her ved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af